

Sygn. akt **XXVII Ca 45/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Szymkiewicz - Trelka
-----------------	--

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2017 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **D. P.**

przeciwko **(...) spółce akcyjnej w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 5 lipca 2016 r., sygn. akt II C 3656/15

1. zmienia zaskarżony wyrok i nadaje mu treść:

„I. oddala powództwo;

II. zasądza od powódki D. P. na rzecz pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.”;

2. zasądza od powódki D. P. na rzecz pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. kwotę 700 zł (sześćset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

SSO Małgorzata Szymkiewicz – Trelka

Sygn. akt XXVII Ca 45/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 września 2015 r. D. P. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. (dalej (...) S.A.) na rzecz powódki kwoty 600,00 euro wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 marca 2015 r. do dnia zapłaty, a także o przyznanie zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Nakazem zapłaty z dnia 30 października 2015 r. wydanym w postępowaniu upominawczym referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości.

W dalszym toku postępowania stanowiska stron pozostawały niezmiennie.

Wyrokiem z dnia 5 lipca 2016 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 600 euro wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 marca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., a od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz kwotę 647 zł tytułem kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając ten wyrok w całości, zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 118 k.c. poprzez jego zastosowanie i uznanie, że roszczenie o zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (dalej Rozporządzenie (WE) nr 261/2001 przedawniają się z upływem lat 10, tj. na ogólnych zasadach,
2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 778 k.c. w zw. z art. 775 k.c. poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie zarzutu przedawnienia roszczenia, zgłoszonego przez pozwaną, wskutek przyjęcia, że roszczenie o zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 przedawnia się z upływem lat 10, a nie z upływem 1 roku od dnia wykonania przewozu.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania za obydwie instancje wg norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pozwanego, powódka wniosła o oddalenie apelacji w całości oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Przede wszystkim należy wskazać, iż w dniu 17 marca 2017 r. Sąd Najwyższy rozstrzygając pytanie prawne zadane przez Sąd Okręgowy w Warszawie podjął uchwałę, stwierdzając, że „roszczenie o odszkodowanie przewidziane w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, przedawnia się w terminie rocznym na podstawie art. 778 KC” (vide: uchwała SN z dn. 17 marca 2017 r., sygn. akt III CZP 111/16).

W świetle powyższego, podniesiony przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie przez powoda uznać należało za zasadny. Tym samym, na uwzględnienie zasługiwały również zarzuty apelacyjne sprowadzające się do naruszenia przez Sąd Rejonowy prawa materialnego dotyczącego przedawnienia się roszczeń z tytułu opóźnionego lotu.

Powód dochodził odszkodowania za opóźnienie lotu, który miał miejsce w dniu 9 września 2010 r. Natomiast, z powództwem o jego zasądzenie wystąpił dopiero w dniu 30 czerwca 2015 r., a zatem po upływie prawie 5 lat. Mając na uwadze, że zgodnie z najnowszym stanowiskiem Sądu Najwyższego roszczenia tego typu ulegają przedawnieniu stosownie do regulacji art. 778 k.c. z upływem roku od dnia wykonania przewozu, roszczenie nie mogło zostać uwzględnione z uwagi na skutecznie podniesiony zarzut przedawnienia.

W konsekwencji powyższego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. dokonał zmiany zaskarżonego orzeczenia, poprzez oddalenie powództwa w całości.

W przedmiocie kosztów postępowania, zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy określoną w art. 98

§ 1 i 3 k.p.c.

Koszty te w pierwszej instancji obejmowały opłatę od udzielonego pełnomocnictwa (17 zł) oraz wynagrodzenie ustanowionego w sprawie zawodowego pełnomocnika w wysokości wynikającej z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (600 zł).

Z kolei, koszty postępowania w instancji odwoławczej obejmowały opłatę od apelacji (100 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości wynikającej z § 2 pkt 3 w zw.

z § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, w brzmieniu obowiązującym w chwili wniesienia apelacji (1 200 zł x 50% = 600 zł).

SSO Małgorzata Szymkiewicz – Trelka